

Lastiske om BÄCK

Nogle holdt nu op med at spørge. Måske var de tilfredse med svarene, eller måske ville de helst ikke have mere at vide om sagen. Men for mange gav hver besked blot ophav til nye gåder.

Og så var det, at det pludselig begyndte at blive rigtigt svært at få svar på spørgsmål.

Politikerne lavede udvalg sammen med embedsmændene som lavede udvalg sammen med teknikerne som lavede rapporter sammen med forskerne som så blev indkaldt til politikerne som lavede udvalg med hinanden. Og helst sad de allesammen i lange møder, hvor de lavede Argumenter - som de utaknemmelige mennesker fandt mer' og mer' latterlige og selvmodsigende.

Trætte af udvalg og fulde af mistro gik menneskene nu selv på jagt efter virkeligheden. De brugte deres læsevne og deres sunde fornuft. Og hør blot hvad de fandt:

I den hvide fabrik, som skulle være så god, fandtes der rør, som sad tåbeligt, og rør med revner i. Og bygninger var placeret i forhold til hinanden, som de ikke burde være, og med en alt for tynd væg imellem. Og de hvide kasser var så små, at trykket kunne blive for stort derinde.

Og den byggeplads på stranden, som skulle være så god, blev overfløjet af tusindvis af store flyvemaskiner hver måned. Og i undergrunden var der sprækker, så at jorden kunne finde på at flytte sig en dag.

Og de nysgerrige i begge lande blev ved med at spørge.

Og de bedrevidende gav nu besked om, at den hvide fabrik også lavede fremmede stoffer, som udsendte underlige stråler, som kunne skade hvert levende væsen, som de ramte, i meget lang tid.

Men alle de fremmede stoffer, - sådan sagde man - var så godt lukket inde, at intet kunne slippe ud. Og hvis noget alligevel skulle slippe ud, ja, så ville intet alvorligt ske, især ikke i dronningeriget på den anden side.

